

Sâdhaka (duivelbanner) tegenwoordig is, maar niet zoo, dat een ander, een man van de wereld, het ziet. De figuur krijgt zestien voeten, vier en dertig handen, negen hoofden, zij is naakt, zwart van kleur, de voeten loopend, met een meer dan gruwelijk uiterlijk, de Linga (phallus) opgericht, zoo moet hij de afbeelding schilderen. Het eerste hoofd dat van een stier, naast den rechter horen drie aangezichten, een blauw, een rood, een geel, alle vreeselijk boos, naast den linker echter een wit, grijs, zwart. Tusschen beide horens moet hij een rood vreeselijk gelaat schilderen, daarboven het eenigszins vertoornde gele gelaat van Manjuçri. De rechter handen houden het mes Gri-gug, een spits wapen, een knods, een mes, een donderkeildolk, een bijl, een schelp, een pijl, een ijzeren haak, een slingersteen, de knods Khatvânga, een rad, een donderkeil, een steenen hamer, een zwaard, de trommel Damaru; de linker handen houden een schedel, een hoofd, een schild, een been, een vangtouw, een boog, verder ingewanden, een klok, een hand, linnen van het kerkhof, een man, die op een speer hangt, een oven, een stuk van een schedel, een dreigenden vinger, een drietand met fladderende banden, in den wind fladderend linnen; twee handen houden een versche olifantenhuid. Onder de voeten rechts liggen een man, een stier, een olifant, een ezel, een kameel, een havik, een uil, een raaf, een papagaai, een valk, een pauw, een waterhoen en een zwaan. Zoo uitgerust moet men den Crîvajrabhairava schilderen. Daaronder moet een lijkenplaats geschilderd worden; daar moet een man te zien zijn, die door het spel van Mâra (den Booze) gegrepen is, te samen met Vetâla's, Ksetrapâla's en Râksasa's (dit zijn allen demonen), die er heel gruwelijk uitzien, verder moet er een man geschilderd worden, die aan een Nyagrodha boom hangt, een man, die brandt (een lijk) en een, die op een puntigen staak gespietst wordt; daarbij heele scharen van vogels, gieren, honden en jakhalzen, die krijschen. Ook Sâdhaka's (zie boven) moet hij schilderen, hoe zij op een verhooging naar Bhagavân (den Heiligen) kijken, zij zijn naakt, hun haar is gevlochten, zij toonen de vijf Mudra's (handgebaren), houden Damaru (een kleinen trommel), schedel en Khatvânga (een knods van aaneengerijde schedels) en zijn met schedels gekroond; zij zijn op de lijkenplaats gekomen, om wenschen vervuld te krijgen. Deze geheimzinnige schilderij moet men op een bepaalde plaats mooi opstellen, er Mahâmâmsa (wierook) voor offeren en er met den rozenkrans van groote schelpparelen gebeden voor mompelen; door Dhârani's (tooverformulieren), die goed en volledig worden opgezegd, wordt de afbeelding de drie tijden door (verleden, heden, toekomst?) zorgvuldig behoed. Een vreemdeling toont men haar niet, ook stelt men haar in de nabijheid van een vreemdeling niet op. Als men lezen, bidden of eten wil, prijst men haar en krijgt zij haar bijzondere spijze Mahâmâmsa. Zoo men de hoogste Siddhi (wondermacht) wenscht, offere men op drie tijden met Virocana en Roedhira wierook voor de afbeelding. Dit is de wijze,